

splendor aeternus. qui etiam occulta mentis illuminat. quae non potest sol
penetrare. Verbum enim dei spiritualis gladius est. usque ad diuisiones animae
atque artuum. medullarumque perueniens. De quo dicit iustus ad maria. & tua ipsius
anima pertransibit gladius ut reuelentur multorum cordium cogitationes. Penetrat ergo
anima. & quasi candor aeternae lucis illuminat. sed quia uis diffusa per omnes & in
omnes. & super omnes potestates sit. quia omnibus. ortus ex uirgine est. & bonus & ma-
lus. sicut & solem suum oriri iubet super bonos & malos. illum tamen fouet
qui appropinquat sibi. Sicut enim a se fulgorem solis excludit. qui fen-
estras domus suae clausit. locumque tenebrosum in quo diuersetur
degerit. Ita qui se auerterit a sole iustitiae non potest splendorem
aspicere. in tenebris ambulat. & in omnium luce ipse sibi causa est
egetatis. Aperi igitur fenestras tuas. ut tota domus tua ueri fulgo-
re solis in luceat. Aperi oculos tuos ut uideas orientem tibi solem
iustitiae. Sed caue ne eos ulla stipula festuca perturbet. Siquid sordis in oculo
fuerit mentis tuae. non potueris intueri. Siquid ingratitude plus
grauabit. cum fusam oculorum aciem lux ferit. maioremque dolorem excitat.
ut ergo simplex oculus tuus. ne incipiat totum corpus tuum esse tene-
brosum. & uacillare in lumine sicut sunt caecorum uestigia. Numquid
siquis ostia domus suae claudat. solis est culpa quod non inluminat domum
eius. Ergo si quis peccatorum re pagulis obseruandam mentem perperam
iudicauerit. & uerbi a se splendorem stultus auertat. ac sibi inferat
in sapientiae egestatem. causari poterit quod sol iustitiae noluerit in-
trare. Aut infirmitatem luminis celestis arguere. Pulsat ianuam
tuam dei uerbum. Siquis mihi aperuerit inquit. intrabo. Siquis
ergo non aperuerit. numquid non ingredientis. & non magis non
aperientis est culpa. Nihil quidem deo est obseratum. nihil clausum
aeterno lumine. sed portas malitiae dedignatur aperire. conclaua

320

tāsq̃uere ēē cōmotū ut .xx. tria milia de populo necarent. p̃p̃t qđ mādiante
 gentis feminis cūcubitu miscerent. ac n̄ eo qđ pillos cūcubūt alienigenarū
 discedere a fide. negare dñm cogerent. Nolite inq̃t om̃i sp̃ui credere.
 sed a fructib; eorū cognoscite q̃b; credere debeatis. Venit q̃s in eccl̃a dum
 honorē affectat sub impatorib; xp̃ianis simulato metu orationē de-
 ferre se fingit. Inclinat & solo sternit q̃ genuitas n̄ flexerit. Viderit
 lū homo: xp̃ianū putat. Viderit homo orantē supplicat & credit. Sed si
 audit negantē. Discedit p̃bat ab homine. sed cōdēpnat a iudice. Quanto
 tolerabilius fuerat homī negasse: & dō eē cōfessū. Licet hoc q̃q; rep̃hen-
 sibile. Perfecta enī cōfessio. & animi q̃rit deuotionē. & uocis p̃fessionē. Corde
 enī credit ad iusticiā. ore aut cōfessio fit ad salutē. Ergo in p̃secutionib;
 p̃teriorib; esto fidelis & fortis. ut & istis forensib; p̃secutionib; app̃b̃i
 in intimis p̃secutionib; s̃ reges & p̃sides. terribiles iudices potestates. Da-
 b̃ exēplū in omni temptatione quā p̃tulit. Demonstrata s̃ ei om̃ia regna.
 & dictū ē ei. tibi dabo hec om̃ia si p̃cudens adoraueris me. Lectū ē & alibi. N̄ regna
 peccatū in uirō mortuo corpore. Vides ante q̃os reges staturis. O homo ante
 quos p̃sides peccatorū. Si culpa regnat. q̃ot peccata. q̃ot uitia. tot reges. Ante
 hos adducim̃. Ante hos stam̃. Habent & iustis reges tribunal in m̃tib; multorū
 sed si quis xp̃m faciat. statū regē illū facit ēē captiuū. deicit de solio m̃tis suę.
 Quom̃ enī poterit diaboli tribunal manere in eo cui xp̃i tribunal assurgit.
 Multi ergo p̃sequentes & tribulantes me. & fortasse xp̃c hoc diē. & diē iuocib; sin-
 gulorū. Ipsi enī adūsarij. p̃sequūt̃ in nob̃. Si declinas p̃sequentē xp̃m abicis q̃
 se tēptari patit̃ ut uincat. Vbi illū uiderit diabolus. ibi parit īsidias. ibi
 tēptantiū machinas amouet. ibi dolos nectit. ut illū si possit excludat. Vbi aut
 diabolus p̃lat̃. ibi xp̃c assistit. Vbi diabolus assidet. ibi xp̃c includit. ibi muros
 sp̃aliū septa defendit. Ergo q̃ p̃secutore refugit reic̃ defensore. Sed cum
 audis multi p̃sequentes & tribulantes me. noli timere q̃ potes dicere

340